

Društveni pregled za 13. novembar 2022.

Skorašnje poskupljenje struje i rast troškova života izazvao je od početka meseca štrajkove i proteste širom Evrope, uključujući Nemačku, Francusku, Španiju, [Bugarsku](#) i [Grčku](#) gde su obustavljeni trajektni, vazdušni i drumski saobraćaj. Da li će blokade imati pozitivne ishode na položaj radnika ostaje da se vidi iako su njihovi zahtevi skromni – povećanje minimalca i obnavljanje kolektivnih ugovora. I kod nas se protestuje, [Unija sindikata prosvetnih radnika](#) je ove nedelje ispred Vlade Srbije zahtevala povećanje plata za 20 posto i smanjenje administrativnih obaveza.

Iako je zvanični narativ da je povećanje cena goriva i struje posledica rata u Ukrajini, [u Jakobinu](#) možemo da pročitamo nešto drugačije tumačenje ekonomske krize koja pogađa Evropu i svet. Jednostavno, finansijska kriza iz 2008. godine zapravo nikada nije završena, zato što su centralne banke ulile ogromna sredstva da spasu najveće “kapitalističke gubitaše” i tako omogućile zombiranim korporacijama da jeftinim kreditima otkupljuju svoje deonice i prave nove špekulativne mehure u nastojanju da podignu vrednost svojih deonica na berzi bez investiranja u proizvodnju. Centralne banke to rade zato što su potpuno svesne da inflacija i sve gori radni uslovi, masovne [reformе i privatizacija javnog sektora](#) i slično, posvuda dovode do masovnog osiromašenja građana, koji mogu jedva da priušte da plate osnovne troškove života.

Vrhovni sud u Portugalu [doneo je odluku](#) da kompanije u toj zemlji više ne mogu da primoravaju radnike sa decom mlađom od 12 godina da rade vikendom što nameće pitanje kakve će biti posledice po život svih onih bez dece ili sa decom starijom od 12 godina i da li uopšte ima dovoljno radnika za preuzimanje vikend smena. Odluke koje države i sudovi donose na najčešće potpuno proizvoljnoj osnovi, vrlo retko rezultiraju povećanjem

jednakosti, već po pravilu crtaju nove linije društvenih
podela.